

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.

Előfizetési ár

egy negyedévre 1 fnt 25 kr., félévre 2 fnt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

I. tized 265. szám, özv. Fried Józsefné uró házában, hová a kéziratok eljárnak.

Hirdetéseket

és nyilvántári közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.

Sima Ferencz és pártja (?)

Semmi sem jellegző annyira közéletünk visszaesését, egészenrelelt voltát, mint az a körülmény, hogy egy ember, aki vármegyénkben a közelmúltban lezajlott mozgalmas események alatt a maga önös, bosszúsugallta terveivel oly csúfos kudarcot vallott, annyi vereséget szenvedett leptonnyomon, mint Sima Ferencz, még mindig úgy beszélhet magáról, hogy a lapjában: „Sima és pártja.”

Az a szerep, amelyet ez események alatt játszott, azok az erkölcsi vereségek, melyeket szenvedett, az a sok meggyalázás, mely méltó részeül jutott s amelyek ellenében senkitől sem kapott elégtételt, mert ehhez való jogát is eljátszotta örökre — mindenütt máshol lehetetlenné tennék, mindenütt azt eredményeznék, hogy a jobbák egytől-egyig megszakitának vele minden összekötést, hogy ezeze, miszerint a közéleti tisztesség ellen senki büntetlenül nem vétethet: míg nálunk még mindig — ha szűk körre szorítva is — szerepet játszik, az ítélkezés jogát arrogálja magának s még a legjobbak sem elég bátrak ahhoz, hogy tőle tartózkodjanak, kebelükből kizárják.

Mert csodálatos is az, hogy egy ember oly kevés, mondhatni semmi erkölcsi alappal, még híveket számlál a jobbák közt is és nem kerülük, mint ahogy máshol az ily egyéneket kerülni szokás; nem számolnak le vele, ténykedéseivel, szereplésével egyszer-mindenkorra a kellő erélyvel, hanem tovább hagyják lavírozni, a közjó világos kárára, a maga intriguái közt — kockáztatva még azt is, hogy idő jártával ismét több hívet toboroz magának és ismét előáll a maga tömör, mindent megrontó pártjával.

Igaz, azt vehetnénk ez ellen, hogy a mi népünk sokkal higgadtabb, sokkal értelmesebb és belátóbb, semhogy újból egy és ugyanazon hamis isten hálójába kerüljön. Az is igaz, hogy az a Sima Ferencz által fennhangoztatott pártja — mindnyájan tudjuk — csak az ő fantáziájában, lapja hasábjain van meg. Valamint tagadhatatlan az is, hogy még saját politikai pártjának zöme is elfordult tőle, mikor az igaz, értéktelen nyilatkozás megismerte: de végre is a népkégy szeszélyessége kiszámíthatatlan s főleg ha látjuk, hogy annyi csúfos kudarc után még van bátorsága felomelni a szavát a jobbák ellen és ezek annak dacára nem részeltek abban a

mellőzésben, melyre nagyon is rászolgált: bizony még gyökeret verhet a hit, hogy ennek az embernek a háta mögött csakugyan valami nagy hatalom áll, mely törekvéseiben gyámolítja; olyan hatalom, amely előtt még a durván megtámadott jobbák is meghajolni kénytelenek.

Szerencse, hogy nem így van; szerencse, hogy az a Sima Ferencz által fitogtatott bátorság csak a parnevü vakmerősége inkább, ki lába alatt ingótni érezvén a talajt: vakon támad — e vakmerőségére, mint utolsó kártyára építve fel a siker esélyét.

S ez a vakmerőség érthető mindenki előtt, aki beavatott s a ki tudja, hogy az ily merész játékosok, mikor a lejtőn már oda jutottak, könnyen kockáztatnak mindent, mert nincs már veszteni valójuk — ellenben egy kis szerencsével mindent nyerhetnek.

Igy ismerve a helyzetet s ismerve a vármegye több tiszteletreméltó egyénének azt a törekvését, mely szerint módot és alkalmat kerestek arra, hogy a legerélyesebben visszautasítsanak maguktól és lehetőleg az egész törvényhatóságtól minden oly feltévének még csak gyanuját is, mintha ők és velük együtt az egész vármegyei törvényhatóság magát amaz otromba, durva és mi-

T Á R S A.

Szivek tükre.

I.

A sógorasszony vette a nagy dobót, a komasszony a kis dobót, a nenémasszony meg sípolt hozzá.

— Bizony úgy van a! — bele vág a nagy dobos a sógorasszony — roszaba tőri az a fiatal ember a fejét, mert én a tulajdon okulás szeméimmel láttam, ahogy szerződést kötött a sáttal. Szerződést a! verszerződést: Eladta neki a lelkét, a földi boldogságért, azért jár kei olyan megelégedett mosolygós ábránattal.

— Én meg a vért láttam, a mivel a szerződést írták — tromolt rá a kis dobos a komasszony, — szakasztott saját vért, az ereiből kicsurgó vért.

— A pecsétet meg én tapintottam az öreg, btykós újjaim hegyével az írásban. Bizony parányi kis pecsét. Csak akkora mint egy gyűszű. Ilyen fontos írásra ilyen parányi, gyűszűnyi pecsét! Uram isten! hogy biznak ilyen parányi pecsét írásban! — sípolt tovább a nenémasszony.

És merő igazságot beszélt ez a három öreg asszony. Kétségbe vonhatlan, megbizonyított igazságot, s nem hihetetlen vénszszonyi pletykát.

Ugyvan! Igazat beszéltek.

Azt hitte az ifjú, hogy az eszményi világ angyalaival kötött szerződést. Tülvilági lényekkel, kik feukölt gondolatokat, végtelen boldogságot adnak neki.

Egy belső világ boldogságát. S ő e boldogságért szívet adja oda. Szívet, eszét, életét, éjjeli nyugalmát, sőt meg nappalait is megadja eszüköjót.

S megpecsételi egy forró eszükkel a szerződést. Egy veretlen, egy hosszú, tüzes eszükkel, mellyel az életet akarja kiszívni a péciny ajkon keresztül a dobogó szívből.

S a boldogság tetőpontján merreledkezett a szerződésről. Pedig a sáttan előjogait követelni. Ejjön, hogy megszabja határát a boldogságnak, s eloszlassa, mint halvány álmoképet.

Megmutatja a gyuszű nagyságú pecsétet. A szíve tájképe mutat az ifjunak. Csak akkora, a melyen egy kis kerék ólom golyó befer. S hivatkozik az ifjunak saját vérvél irt szerződésére, hogy lelkét elrabolhassa, magával vihesse a többi elkárhozott lelkek közé.

S rohanva megy zsákmanóval tovább. Ki tudja: naponta hány ily szerződése jár le? azért oly sietős az útja.

II.

Szép cik cakkos levél alakok az ablaküvegeken. Páraknak a hideg által megdermesztett, testre alakított sűrűsége, melyek a gyöngye, langyos leheletre is alakot változtatnak.

Ezeket úgy hívják hogy: jégvirág. Olyan az, mint a női szív: hideg, kemény s mégis a legelső langyos fuvallomra megolvad.

Gyönyörködve nézi és varázsolja elő az ábrándos leányka a jégalakokat s elmereng az alakok gyors váltakozásán.

Lassan-lassan enyhe, kellemes meleg kezd terjedni, amely semmivé teszi, légbuborékká, parává változtatja az egész tünemenyt.

S Erelka szánkozva szemléli az összevissza lefotó vizsgányókat, melyek eltorzítva a jégvirágokat, szakadozottan cspegnek le az ablak keretéről, mint a fájdalom által kiséjtott könnyeseppek valamely letört virág halálkő teteme felett.

Ismeri tanulta a jég természetét, melyet a legenyhébb tavaszi szellő is kivetkőztet merev, hideg alakjából s mégis jégburokkal síncolta el szívet a titkos meleg behatása ellen.

Merev jéggé lett az egész szíve. Hideg, erzeketlen tömeggé, melyet eddig az érzelmi melegsége még nem volt képes megolvasztani.

Egy elszigetelt jégzív, mely ellenáll a szerelem heves támadásának, melybe nem löpözhat be egy szikra, hogy ott lángra lobhana, legbuborékká olvassza a jégalakokat, hogy annak helyén egy férfi arcot varázsoljon elő, erős, kitörülhetetlen vonásokkal.

Áttörhetlen jégfállal volt eltorlaszolja, melyről hatás nélkül verődnek vissza a sugarak.

Legalább ő úgy hitte.

Pedig már rés volt törve a falon. Az ébredő természetnek, a szerelemnek egy lanyha sugara löpözött be, egy kis résen.

Csak akkora volt, mint a mekkorát ő csinált az üvegtáblán lehellelével a jégvirág középebe — — s mégis befért.

Belopözött hivatlanul, váratlanul, észre-

nösihetlen támadásokkal csak távolról is azonosítanak, melyeket a „Szentesi Lap” szerkesztője az egész vármegye nevében látott jónak a tisztujítás alatt, de főleg az után a főispán ellen intéz — ismerve mind ezt: előre megmondtuk az illetőknek, hogy ezzel ismét fegyvert adnak Sima Ferencz kezébe, egy-ujabb tromba támadásra.

Mert hiába! Aki farkasnak született: annak ordítania kell!

Arra is el voltunk készülve, hogy ő ezt az egész mozgalmat, a maga és pártja (?) szája ize szerint fogja feltálni a lapjában, mert hiszen végre — olyan halmozatt mellett, amilyent ő mostanában világgá hősített — egy valótlansággal több vagy kevesebb már nem számít; s épp ezért már eleve figyelemzettük azokat, kik ezt az egész mozgalmat, egészen saját nemes lelkük sugallatára megindították, hogy itt nem olyan ellenfél állanak szemben, aki ellen bársomy kesztyűben lehet sikra szállani, hanem — ha már csinálnak valamit — legyen az a fellépés erőteljes, bátor és minden ízében olyan gáncs nélküli való, hogy ahoz a roszakarat se férfokzhessen; legyen olyan, mely a kigyónak egyenesen a méregfogait tépi ki.

Igy, ahogy a dolgok ebben a kérdésben ma állanak is, sokat lehet még utánpótolni abból, amit elmulasztottak; de az eddigiekre nézve is szükségesnek látjuk fölvilágosítani a közönséget, főleg pedig Sima Ferenczet és pártját, (?) hogy az események nem úgy folytak le valójában, mint ahogy a pártvezér (?) jónak látta az ő szellemdúskálkodó vezércikkében előadni.

Mert azt a meghívót igen is pártkülömbőség nélkül minden vármegye-törvényhatósági taghoz elvitték s legfőlegb csak Sima Ferenczhez és pártjához (?) nem, lévén ez a párt: maga a vezér és néhány (3—4) vakbuzgó

híve. Jeléül annak, ott láttuk a megjelentek közt Sarkadi Mihály polgármestert, ki pedig a megyei választásoknál, mint Sima Ferencz pártvezér magát kifejezni méltóztat, eléggé exponálta Stammer alispánnal szemben, sőt ez exponálását — a csérfészekben tartott Balogh-párti értekezlet alkalmával, elmaradását igazoló famózus levéllel is jónak látta okmányilag bizonyítani. Ott láttuk továbbá Szánthó Lajost és többeket, kik szintén exponálták magukat Stammer alispán ellen.

De maga az értekezlet előke: Kiss Zsigmond is hangsúlyozta ezt. Megmondta ismételtén, hogy ez nem párttüntetés kíván lenni, hanem a tisztességes emberek tiltakozása a durvaság és tisztességtelenség ellen.

S aztán nem beszélt ott senki, sem az értekezlet előke, sem annak résztvevői a Sima Ferencz pártjáról, de még Sima Ferenczről sem, hanem igenis a „Szentesi Lap”-ról, annak durvaságáról, tisztességtelen magatartásáról. De ezt persze a pártvezér nem adhatta elő a pártjának (?)

Hogy pedig ez a Sima-párt ott az értekezleten szóba sem került, ennek nagyon egyszerű és természetes magyarázata van.

A közelmult eseményei után ugyan is mindenki tudja, hogy létezik ugyan még egy Sima Ferencz, létezik a „Szentesi Lap” és létezik néhány e laphoz és szerkesztőjéhez ragaszkodó sértett egyéni érdek képviselője: de abban mindenki tamáskodik, hogy itt, a vármegyében ma egy Sima-párt is létezne, mert hiszen — ha hirdokol nem is irtak róla, kimerítően nem is leplezték le mindazt, ami mostanában az első 48-as népkörben a kör és ugynevezett pártelnök ellen történt: azért ezek az ese-

mények köztudomásuak, amint hogy köztudomásu az is, hogy Sima Ferencz ma már csak zsarnoki természetével önmagát fölött, kénytelen megtírt, de sem nem szeretett, sem nem tisztelt előnének anak a népkörnek; ki még a rendes januáriusi közgyűlést is felt összehívni, nehogy az ellene felizgató többség kibuktassa állásából.

Azt tehát ma már mindenki tudja, hogy tulajdonképeni Sima-párt nem létezik, csak a vezér fantáziájában.

Létezik néhány egyének az övével azonos érdeke s így összetartja őket ez az érdekközösség.

De ismerve a mi közönségünket, annak tisztesség-érzetét, bátran ki merjük mondani azt, hogy Sima Ferencznek a „Szentesi Lap”-ban elhangzott durvaságival, az ő tisztességtelen cselekedeteivel még e néhány híve sem azonosítja magát.

S mert ez valójában így van: — bár egy erőteljesebb akció jobban illett volna a törvényhatósági tagok férfias méltóságához — örömmel üdvözöljük a kezdeményezőket, kik ezzel újabb jelét adták higgadt mérsékletüknek, örömmel magát a köztörvényhatóságot, hogy tiltakozó szavát felemelte a tisztességtelen, galád ízelmek, a kőzeletti cedaság ellen — bebizonyítva ezzel, miszerint kellő érzékkel bír a társadalmi és közéleti tisztesség iránt, melyet bárki ellen megvédeni, készen kiáll.

— A közigazgatási bizottságból.

Csongrádvármegye közigazgatási bizottsága a f. hó 19 én tartotta e havi rendes gyűlést Zsilinszky Mihály főispán előnökiete aiant. A gyűlésnek több érdekes tárgya volt s ezek közt kétségtelenül a legérdekesebb a szentesi árnypénztári sikkasztás és ugyan-csak a szentesi közzpénztári rendetlenségek ügye, melyeknek előjátéka szintén e gyűlésben játszódott le.

De hogy sorrendben haladjunk, a rövid előnki megnyitó üdvözlét után kezdetét vette a közigazgatási előadmányok tárgyalása, melyek közül kiemelendők: Zöldi Antal csongrádi tanító fegyelmi ügye; Szabolka Rezső kir. mérnök számadása a mindszent szegvári szentesi műút tervezetének munkálataira felelt előlegről; a kereskedelemügyi miniszter leirata a kongóúti vám tárgyában és végül a szentesi pénztári ügyek.

Zöldi Antal csongrádi tanyai tanító fegyelmiüg elmozdított állásából és az így megáresedett tanítói állásra a pályázat már ki is van írva. Az állásától megfosztott tanító folyamodott a közigazg. bizottság utján a közoktatásügyi miniszterhez, büntetésekének elengedése, illetőleg kegyelmezése iránt, mely kérése azonban teljesíthető nem volt.

Szabolka Rezső kir. mérnök és a szegedi államépítészeti hivatal tagja által benyújtott számadásokat, melyekben a vármegye közmunkapénztárától általa felvett előleget számolja el a mindszent szegvári szentesi műút terveinél előfordult kiadások terhére, az alispán a számvevőségnek adta ki megvizsgálás és véleményezés céljából. A számvevőség egyébként a számadást rendben találta, azonban feltűnőnek vélt, hogy a mérnök, a tervkészítés munkálatainál szükséges na pszámok terhére 289 frt 90 krt, térképek, ra jreszközök és írószerekre pedig 109 frt

vétlenül s kezdte a jeget tovább olvasztani. S az olvadó jég harmat alakjában odalopózott a szép szemekbe s lassú cseppekben kezdett végig peregni az üde arcon.

A boldogság, az öröm könnyei voltak. Boldog volt, mert szeretett.

A felolvadt jégszív chaosából azután egy fiatal ember képe domborodott ki, mely betöltve tartá a piciny szív minden zugát. Csak ekkor győződött meg Egelár arról, hogy a jégszívnek milyen könnyen olvadnak egy halovány, gyenge melengető sugár következtében is

III.

Csalogánydal andalító zenéje a virágok illatával telített levegővel hatolt be a nyitott ablakon, hogy édes kéjes vágat kelteve a pihenő testben, a paradicsom bibájós ligetébe varázsolja a külvilágról mitsem tudó, szunnyadó szellemet. A test hallja, érzi, de a szellem az messze — messze fázovott a morpheus szárnyain, hogy az életből elloptott órákat használja fel az élet megédesítésére.

Az ajk mosolyra nyílik s mint festő rózsabimbó kebeléből a poroda tűnik elő a vakító féhérségű fogor. Sohajszerű hangok szakadozva lebbennek róla, mintha szerető fülébe sugná e hangokat: „te édes” „életem” „szerelemem” Rózsapír ömlik el a bársonyarcon, mint midőn az első csókot lopja az ifju az imádottné lénny arcára. Karjai ölelésre tárvák s hevesen szoritja keblére az árnyalakot, mintha féltene valamitől; majd megnyugodva sutogja tovább „igy” „igy” „örökre”

A kebelnek gyors, szabálytalan hullám-

zása árulja el a belső lázat, mely e gyöngéd szívet emésztí az epedő a végtelen szerelmet, mely jogaít erősen követelt, csak így egy másvilági bernja azt érvényre juttatni, hogy megszerezze magának azt az üdvöt nyujtó boldogságot, melyet csak az égiek ismernek.

Az angyalok is megirigyelték tőle.

Beküldötték a napsugarakat, melyek táncolva játszadoztek a selyem takarón s enyelegve csókolták a fődötlen, hófehér vállakat. A legesekélyebb mozdulatra ijedten húzódtak vissza, hogy segítséget hozzanak. Mind többen és többen jelentek meg a fiatal nő felhómályos budorjában, míg azt egészen megtöltötték s elrabolták a kedves álomképeket

Sóhajta nyitja fel szemeit, melyből az ég azurja szivárvány szízekben tükrözve vissza az édeni boldogságot. Még mindig ott van az égieknél, s elméjében kutatva igyekszik összeegyeztetni a helyzetet a valóval.

Szomorúan emelkedik fel s nyúl a csengetjű zsinórja után, hogy komoruját becsegenesse.

Nehézre esik a felkelés, rosul érzi magát, ezt akarja férjének megüzenni, hogy ne várjon reá a reggelinél S zokogva teneti arcát a puha vánkosok közé, mert nem bír megvárni az álomképektől.

Ébren álmodik azután tovább egy ifjúról, kítől a kérlelhetetlen sors vak szeszélye ily környezetelül elszakította

az is, hogy az ily törvényes eljárásban gyökerező felhívás az ügyfélnek csak mere pátriá, nem végzési; hanem egy rongy darabka papíron, közöltetnek, melyet, mint unikumot őrzünk és kívánatra felmutatunk.

— **Egyleti hír.** A szentesi izraelita jótevőnyozványlat f. hó 16-án tartott közgyűlésén előkelt ismét dr. Schlessinger Károlyné úrnő választatott meg. Pénztárnokká szintén Zulkermann Ignácé és ellenőrök Wolffinger Adólfé úrnő lett ez alkalommal újabb megválasztva.

— **A bélyegfaló.** Hírt adtunk már egy ízben a Rácz Bálint községit bíróságzó ellen folyamatba tett vizsgálatról, ki a felektől felvett bélyeg pénzeket saját céljaira használta fel s a feleket ez által a megletkezés súlyos bírságának tette ki. A bélyegfaló fogalmazásának azonban, úgy látszik, ez a legkisebb bűne, mert a bélyegesonkításért megletkezett felek közt nem csak olyan akad, akitől a bélyeg árát vette fel, de okmányát nem látta el bélyeggel, hanem olyan is, aki a bíróságnál pert nyert, a végrehajtással a fogalmazó Rácz Bálintot bízta meg, ki aztán szépen eszközölte is a végrehajtást, be is vette az alperestől a pénzt, de a szegény felperes sirva nézhet utána, mert máig nem kapta meg tőle. Ilyen megkötésről fel a többek közt Tóth József cipész is, ki a bélyegesonkítás ügyében megejtett vizsgálat során a körülményt elő is adta, jegyzőkönyvbe is vette. Ilyenformán hát most már a vizsgálat Rácz Bálint ellen ez irányban is meg kell majd indítani.

— **Kárhaveszett ústrág.** Buda i Dávid 18 éves herlegény, kit újévkor lábfájása az ágyhoz szegezett, e betegségre folytán nem szegődhetett el, de — mert egy kis megtakarított pénze volt — a nagybátyjánál huzta meg magát, ki azaz biztatja, hogy elartja, amig szolgálatot nem kap. Tartotta is, míg a pénzbe tartott, sőt már a sabaját is eladta a szegény béres legény és annak az árát is a nagybátyjánál élte el; de mikor ez a pénz is elfogyott, az embertelen rokon kitéte a vázából a szegény betegeket. E fölött való mellő elkeseredésében aztán Buda i egy újondot aj írtárgot vett azzal a szándékkal, hogy felkötze magát. Szándékát azonban idegen idegenek és bekörték a rendőrséghez, honnan aztán tegnapelőtti jó tanácsokkal ellátva, bocsátották szabadon.

— **Kitüntetett földink.** Városunk kitűnő képzettségű fiatal orvosát, dr. Karolyi Mórt, Zulkermann Károly hegybéli kereskedő fiát, kirol lapunk egyik közéleti számában írtunk, hogy a berlini egyetem által egy fogpombra kitűzött pályázatán az első díjat nyerte el, újabb kitüntetés érte. Mint ugyanis értesültünk, meghívást kapott a bécsi fogászati intézet tanárától, hogy a májusban megüresedő fogklinikai tanárségi

állást fogadja el. Kitűnő fiatal földink természetesen készséggel fogadja e kitűnő meghívást, melyhez szívesen gratulálunk neki. Mielőtt azonban ez állást elfoglalná, családja látogatására a jövő (március) hó 1-én haza érkezik.

— **Langer Sámuel; Horváth Ferencz.** A „Szentesi Lap” legújabb nyiltilteri nyilatkozója e két derek ur, akik nem elegendő be a maguk tisztos polgári állásával, amelynek fogva a fogyasztási és regale adó kezdőjénel végeznek lovagi szolgálatot, legújabbban a Kozarek mesterségére ohajtanak magukat a saját sóvány nyiltilteri nyilatkozatuk szerint kiképezni. Nos, nekünk e dícsőséges vállalkozásuk ellen semmi kifogásunk sem lehet, hanem ha az, hogy az a mesterség egy kicsit több háterszöglet feltelet, mint amennyi olyan emberekben lehet, kiket nyolczad magukkal egyedien egy vízonsesedél is képes egy kamrába bezárni. Ezen fölül talán egy kis értelmiség is kell még a Kozarek mesterségéhez és ebből a speciálból pedig ez a két derek ur — úgy látszik, hazulról nagyon sóvány van utánk bocsátva, mert hiszen szerintük a pesztelés másként mint spanyol víz-szal meg sem történhet s arról, hogy otyvával, esetleg peppel és papírossal is lehet pesztelés, meghogy az a spargára fűzött ólom plomb peszt, az esetleg pedig hivatalos peszt, ez a két derek nyilatkozó lovag meg halavány fogalommal sem bír, amit mi különben épp oly kevésbé veszünk tőlük rossz néven, mint abbéli korlátoltságukat, hogy ezt 5k maguk dokumentálják hirlapilag.

— **Álarcos bál.** Bandi álarcos báljával, mely f. hó 18-án zajlott le a nagyvendéglóban, elhárvaadt az utolsó láng is, mely különben az idej farsang alatt — kivált az intelligens közönségnél — oly vékonyan vetett lobbot. Carneval herceg levelette a csörgős szipkát és visszavonult egy évi számkivétel-be. Egyébírnt ideje is volt, mert az érdeklődés ő hercegsége kedvteléseiről folyt — tolvást esőkkent s maholnap már oda jutunk, hogy az úres teremről, annak díszítéséről, a rendezőség jelvényeinek színéről írhat a bál tudósító, mert az iparos bálak kivételével — a közönség távollétével bíndölköl így vagyunk ez álarcos bálal is Csomas díszített terem, fenyves világítás és sikos padló. A zene szől s a hangokat teljes épségükben verik vissza az úres terem füstös tapetájú falai. Az este-bál szokása szerint 10 órákor jelent meg az első közőnség. — Kék lívrés inasnak öltözött maszk. — Lassan-lassan összeverődött vagy 8—10 különböző jellemű férfi és női közőnség, nem számítva ide a nézőket, kik színér lehettek ugyanannyian. A közönségtől szólv, bátran elmondhatjuk, hogy a társadalmunk csaknem minden rétege képviselve volt, elkezdve az őri közönségtől, a grizettektől vagy még alább szállva a szálcseknéig. Feszteletlenül érezték magu

kat mindannyian. Az őri közönség ép oly szívesen hallgatta a kis zsidó handlé szapora beszédét, mint a minő gyönyörrel szemléte a fekete-sárga rövid ruhába öltözött jósno vidam ugráudozásait. Csak azt sajnálja mindenki, hogy az alarc al nem tekinthető, s mert éjfélt után, ismeretlenül távoztak, egész rejtélyt képez megjelenségük. Zenészek, a jó barna fiúk, bár nem valami busás jövedelmük volt, egész lelkesedéssel huzták a táncsikiandozót, fentartva a jökedvet egész hajnalig. A jelenievtök névsorát, több kérelmére kibagyuk, annyival inkább, mert a közönség szűbb tele sem követeli, — vagy talán nem is tudja, hogy ez szokásban van.

— **Tánc próba-bál.** Rácz János előnyösen ismert tánc és illem tanító a f. é. március hó 22-én tartja tanítványait a tánc próba-bálát a Kreis József féle házban.

— **Fogbetegek figyelmébe.** Gispár József budapesti fogműtő, ki több év óta állandóan felkeresi városunkat és nálunk sikeres működésével elismert jó nevet vívott ki magának, f. hó 19-én városunkba érkezett és működését megkezdte. Ajánljuk a kitűnő fogműtőt közönségünk figyelmébe. Akik segélyt igénybe ohajtják venül, dr. Csakermann Soma háznál keressék fel naponta d. e. 9-10 12 ig délután 2—5 óráig.

Nyiltilvas számadás.

A szentesi iparos ifjak képző- és segélyző egylete által 1890. február 15-én rendezett táncvizsgálat bevétel és kiadásairól. Bevételei: Beletti jegyekből 128 frt 70 kr, felülhívezésekből 14 frt 70 kr. összesen 143 frt 40 kr. Kiadás: Engedélyért 1 frt, teremért 50 frt, zenészeknek 50 frt, nyomtatványokért 16 frt. 50 kr., összesen 124 frt 50 kr. mely összeget levonva a bevételből, maradt tiszta jövedelem 18 frt 90 kr. Felhívezettek: B. D. úr 1 frt. n. tiszteletű Petrovics Soma elnök 3 frt, Szőke István 1 frt, Bájjer József 50 kr., F. Szűts Sándor 20 kr., Özv. Tóth Beniné 1 frt, Sárdi Jánosné 1 frt, Csillag Armi 1 frt, Wellisch Vilmos 50 kr., Dr. Mateffy Pál 1 frt, Vajnai Lajos 1 frt, Dr. Gál Jenő 1 frt, Róna Hugo (Budapest) 1 frt, Herzka Zsigmond 50 kr., Tóth László mézesbábos 1 frt. összesen 14 frt 70 kr. Fogadják a tiszteit felhívezetők, úgyszintén Wellisch Vilmos ur a jegyek elárúsítása körül tett szives fáradozásáért az egyet nevében hálás köszönetem: Szentesen, 1890. február 17. *Kanász Nagy Antal*, egyil. pénztárnok.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: **Dr. Matéffy Ferencz.**
Társ-szerkesztő: **Bánfalvi Lajos.**

Meghívás.

A

SZENTES-VIDÉKI TAKARÉKPÉNZTÁR

f. évi február hó 22-én, azaz szombaton, délelőtt 9 órákor saját házában tartandó

XVI. ÉVI

RENDES KÖZGYŰLÉSÉRE

a t. részvényeseket meghívni van szerencsém.
Szentes, 1890. január 29-én.

FEKETE MÁRTON,
elnök.

TÁRGYSOROZAT:

1. Igazgatósági és felügyelő-bizottsági évi jelentés.
2. Zárómérleg bemutatása, nyeremény felosztása és annak kifizetési határidejének megállapítása, fölmentvények megszavazása.
3. Igazgatósági előterjesztés. Az alapszabályok jóváhagyása iránti törvényes köti határozatnak és a módosított alapszabályok bemutatása. — Ezzel kapcsolatban határozathozatal az intézet további fennállására nézve az alapszabályok 121. §-a értelmében.
4. Az alapszabályok 29-ik §. 2. pontja értelmében netán benyújtandó indítványok tárgyalása.
5. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes tag választása.

Jegyzet. Az alapszabályok 26. §-a értelmében a szavazni kívánó részvényes az őri szükséges igazolványt a közgyűlést megelőző 8 nap alatt az intézet hivatali helyiségében átveheti, ha magát a közgyűlést megelőzőleg legalább 30 nappal saját nevére írt részvénynyel igazolta.

A mérleg az intézet hivatali helyiségében a közgyűlést megelőzőleg 8 nappal a részvényesek által megtekinthető.

Egy jó karban tartott, nyolcz lóerejű **cséplő-gép** **lokomobillal** vagy annakülj jutányos áron eladó.

Értekezhetni: Szobotkai Adolf haszonbirelővel
Pusztaszereu, u. p. Kistelek. 2—1

Házeladás.

A dr. Haris János-féle I. t. 243. számú piac főterén levő ház örök áron eladó, esetleg egy évre az ott levő kis bolt helyiséggel együtt azonnal kiadó. Bővebb felvilágosítást ad Juhász János birtoknyiltiltó.

Viskovits Albert örökösének

IV. tized 119. sz. a. házuk eladó. Értekezhetni a helyszínén.

3—2
Szentesen kizárólagos eladása a **valódi francia Cabinet-Cognacnak DRAGON FRERES és T.-től**
Szenássy Ferencz
vas- és fűszerkereskedésében. — Egy nagy palack 3 frt 80 kr. Egy kis palack 2 frt.